

swego dzieła i stworzył znaną w świecie ryską szkołę naukową w zakresie chemii drewna i jego składników.

Prof. dr akademik A. Kalninsz utrzymywał żywe kontakty z wieloma polskimi pracownikami nauki i praktyki. Wielu Polaków przebywało na stażu w Jego Instytucie, doznało Jego serdecznej opieki i pomocy. W 1962 r. prof. dr A. Kalninsz przebywał w Polsce jako gość Instytutu Badawczego Leśnictwa i zapoznał się ze wszystkimi ośrodkami naukowymi, zajmującymi się głównie żywicowaniem. Udzielił też wielu cennych rad i wskazań, które pomogły udoskonalić metody naszych badań w zakresie żywicowania. Jego stosunek do Polaków i polskich spraw był niezwykle życzliwy i zawsze był uważany za naszego przyjaciela.

Dlatego z wielkim żalem i głębokim szacunkiem wspominamy wielkiego uczonego, wspaniałego człowieka i naszego przyjaciela.

Edward Kamiński

Pamięci prof. dr. G. Beckera (1912—1980) i prof. dr. W. Bavendamma (1898—1981)

Воспоминания о проф. докт. Г. Беккере (1912—1980) и проф. докт. В. Бавендамме (1898—1981)

Remembrance of Prof. Dr. G. Becker (1912—1980) and Prof. Dr. W. Bavendamm

W ostatnim okresie nauka RFN oraz światowa poniosły dotkliwe straty w dziedzinie ochrony drewna i fitopatologii leśnej. 27 października 1980 r. zmarł prof. dr G. Becker, emerytowany wieloletni Kierownik Oddziału Biologicznych Badań Materiałów i Ochrony Drewna w Bundesanstalt für Materialprüfung w Berlinie-Dahlem, a 20 października 1981 r. prof. dr W. Bavendamm, emerytowany kierownik Instytutu Biologii i Ochrony Drewna w Bundesforschungsanstalt für Forst- und Holzwirtschaft w Reinbek k. Hamburga.

Prof. dr, dr h.c. Günter Becker, urodzony w 1912 r. w Jutrosinie k. Poznania, związany był całe życie z Instytutem Badań Materiałów w Berlinie-Dahlem. Pod jego kierunkiem Oddział Biologicznych Badań Materiałów i Ochrony Drewna rozwinął się w czołową placówkę w tej dziedzinie w świecie. Działalność naukowa i organizacyjna prof. Beckera została omówiona szczegółowo w „Sylwanie” z okazji jubileuszu 65-lecia urodzin i 40-lecia pracy zawodowej¹. XI Sympozjum Ochrony Drewna, które odbyło się w dniach 9—10 grudnia 1980 r. w Rogowie dedyko-

¹) „Sylwan” 122/6/1978

wane było pamięci Profesora². Dorobek profesora Beckera wynoszący ok. 400 publikacji zawiera liczne pozycje fundamentalne dla rozwoju patologii i ochrony drewna w skali światowej. Szczególnie duże zasługi położył prof. Becker na arenie międzynarodowej. Był członkiem założycielem Międzynarodowej Akademii Nauk o Drewnie (IAWS), współtwórcą i przez wiele lat przewodniczącym dwóch międzynarodowych organizacji ochrony drewna: IUFRO — Working Group on Wood Protection i International Research Group on Wood Preservation. Był wielkim przyjacielem Polski, czemu dawał wielokrotnie wyraz w publikacjach i wypowiedziach. Odwiedził nasz kraj dwukrotnie: w 1975 r. biorąc udział w posiedzeniu IRG on Wood Preservation w Jadwisinie k. Warszawy i w 1978 r. uczestnicząc w X Jubileuszowym Sympozjum Ochrony Drewna w Rogowie.

Prof. dr Werner Bavendamm urodził się w 1898 r. w Berlinie. Studiował nauki przyrodnicze na Uniwersytecie Berlińskim, uzyskując w 1923 r. promocję na doktora za przedstawienie pracy o bakteriach siarkowych. Był następnie asystentem znanego fitopatologa prof. dr. Müncha w Leśnej Wyższej Szkole w Tharandcie. Habilitował się w 1928 r. na podstawie pracy o biologii grzybów niszczących drewno. W 1934 r. został kierownikiem Oddziału Chorób Drzew i Drewna uczelni w Tharandcie, a nieco później kierownikiem Katedry Botaniki Leśnej. Po wojnie podjął pracę w Reinbek k. Hamburga, gdzie pełnił funkcję kierownika Instytutu Biologii i Ochrony Drewna oraz prowadził zajęcia dydaktyczne dla studentów Studium Gospodarki Drewnem Uniwersytetu Hamburgskiego. W 1963 r. przeszedł na emeryturę, kontynuując działalność badawczą i publicystyczną.

Prof. Bavendamm ogłosił ok. 130 publikacji z dziedziny mikologii i fitopatologii leśnej. Jest on uznawany za współtwórcę nowej dyscypliny naukowej: patologii drewna, która wyodrębniła się z fitopatologii leśnej. W tej dziedzinie niektóre jego prace mają podstawowe znaczenie dla rozwoju tej nauki. Są to: obszerna monografia metod badań, diagnostyki i hodowli laboratoryjnej grzybów barwiących i niszczących drewno, opracowanie oryginalnej metody enzymatycznej klasyfikacji tych grzybów, znanej szeroko i stosowanej do dziś jako tzw. „reakcja Bavendamma”; liczne monografie różnych grzybów — i wiele innych.

Prof. Bavendamm utrzymywał od wielu lat kontakt z Zakładem Ochrony Drewna SGGW-AR. W swych publikacjach ujmował szeroko polskie osiągnięcia w dziedzinie patologii i konserwacji drewna.

Jerzy Ważny

TYLKO PRENUMERATA

GWARANTUJE OTRZYMYWANIE „SYLWANA”